

Zuster Marie-Louise De Meester - 4^e Pelgrim van Hoop - gehuldigd in Roeselare

Op zondag 12 oktober stelde de dienst Missiepastoraal van het bisdom Brugge, zuster Marie Louise De Meester in de kijker als 4^e Pelgrim van Hoop in dit Jubeljaar 2025. Bij deze gelegenheid kregen een aantal memorabilia van Moeder Marie-Louise, als stichteres van de Zusters van De Jacht, ook wel Zusters Missionarissen van het Onbevlekt Hart van Maria of I.C.M.-zusters genoemd, een nieuwe 'thuis' in de Sint-Michielskerk in Roeselare, haar geboortestad.

Met koffie werden we gastvrij onthaald in voornoemde kerk gevolgd door een verwelkoming door Marleen Palfliet van de dienst Missiepastoraal van het bisdom Brugge. Op het programma stond een gegidste wandeling door Jean-Marie De Meester, niet enkel naamgenoot maar ook bloedverwant. Zijn zus Myriam ontfermde zich in de kerk over de niet-wandelaars met enkele filmfragmenten en impressies aangeleverd door ICM.

Langs de wandeling was het eerste pleintje dat we tegenkwamen al onmiddellijk het *Marie-Louise De Meesterplein*, vlakbij de kerk en iets verderop maakten we kennis met tante Romanie, een ongehuwde maar zeer ondernemende tante van Marie-Louise die vroeger op de Grote Markt een winkel had, waar nu nog prijkt 'Galerij De Meester'.

Wat verderop, in de Ooststraat, een zijstraat van de Grote Markt, houden we halt aan Lab9, een rijhuis waar nu een computerzaak gehuisvest is. Honderduit vertelde Jean-Marie over hoe ze ervoor hebben geijverd om het gedenkplaatje met volgende tekst: IN DIT HUIS WERD GEBOREN OP 8 APRIL 1857 ZEEREERW. MOEDER MARIE-LOUISE DE MEESTER MARIA, STICHTSTER VAN DE MISSIEZUSTERS KANUNNIKESSEN VAN DE HEILIGE AUGUSTINUS - rechtsonder op de gevel te behouden. Het is er nog en hopelijk nog lang.

Wat verderop zien we het pand waar vroeger de paters Redemptoristen verbleven, een plek waar zuster Marie-Louise vaak terecht kon. Weer wat verderop ligt de school waar Marie-Louise school liep en aan de overkant van het plein aldaar het woonhuis van haar tante Romanie. Marie-Louise vertoefde er vaak, daar haar ouders een drukke stoffenhandel hadden. De wandeling loopt stilaan terug naar de Sint-Michielskerk. Via het Hemelpoortje komen we terug aan de kerk waar een prachtig beeld van de stichtster van De Jacht statig prijkt. Ze kijkt er ernstig de stad en de wereld in.

Met een korte geschiedenis van haar leven vatten we het tweede deel van de namiddag aan. Namelijk de inhuldiging van de glazen kast waarin enkele bijzondere voorwerpen mooi uitgesteld liggen van zuster Marie-Louise. Schepen Mieke Vanbrussel, schepen van o.a. Cultuur, erfgoed en Kerkfabrieken nam het woord. Plechtig werd het rode lint ontknoopt en sprak pater Bart Decancq, Salesiaan & provinciaal, een zegen uit opdat de erfenis van zuster Marie-Louise ook in haar geboortestad Roeselare mag blijven inspireren en verder leven.

Jean-Marie nodigde daarna zuster Immaculéé, van de Zusters van de H. Vincentius à Paolo uit Roeselare, uit om als 'Pelgrim van Hoop' haar werk en zending wat toe te lichten. Wat ruim twee eeuwen geleden begon in Roeselare deinden uit naar Afrika, nl. Congo en Rwanda en telt vandaag 93 zusters, 11 (8 Belgische en 3 Congolese) verblijven in België en de andere in 9 gemeenschappen in Congo, Rwanda en Goma. Hun moed, zo vertelt zuster Immaculéé halen ze uit hun geloof, uit de hoop en uit de naastenliefde, zowel hier als in Afrika. Vooral in dat laatste continent blijven ze zich inzetten voor degelijk onderwijs voor de kinderen uit arme families. In Roeselare ontfermen ze zich hoofdzakelijk over de zorg voor de ouderen, niet enkel de oudere zusters. Een bemoedigend en hoopgevend verhaal.

De hoop klonk verder in de verhalen van de gebroeders, Pieter & Maarten, Anseeuw die in de zomer deelnamen aan de jongerenontmoeting in Rome, voorafgegaan door een staptocht in Turijn in de voetsporen van Don Bosco. Het was meer dan in de voetsporen... Ze bezochten er het 'arsenaal van de vrede', een oude kruitfabriek die door vele vrijwilligers werd omgebouwd tot een ontmoetingsplek van jongeren en een tijdelijke huisvesting voor daklozen. Dit alles dankzij Ernesto Oliveira, een lokale bankier die er ook letterlijk zijn schouders onder zette en de vrijwilligers wist te inspireren dit te realiseren. Het heeft de broers duidelijk sterk aangegrepen.

Van Turijn ging het dan naar Rome waar de ontmoeting met één miljoen jongeren, in aanwezigheid op verschillende tijdstippen, van paus Leo hen duidelijk getekend heeft. "Het was alsof Jezus, in de figuur van de paus, naar ons kwam", benadrukten ze. Een ongelooflijke ervaring die hun geloof een boost gaf en die ons duidelijk laat verstaan dat jongeren, waar ook in de wereld, nog echt geloven en dit ook concreet in hun leven willen tonen.

De getuigenissen werden afgesloten door Elizel, Jeya en Berlaine, drie zusters van De Jacht, respectievelijk uit de Filipijnen, India en Congo, die in Mechelen een internationale gemeenschap zijn opgestart. Na wat omzwervingen zijn ze in ons land beland en proberen ze hier als missionarissen van hoop te getuigen van hun inzet. Ik citeer: "we komen elk van ver, met onze eigen taal, cultuur en levensverhaal. Toch delen we dezelfde roeping: een teken van hoop te zijn - stil, eenvoudig en trouw - in ons dagelijks leven van Kerk en samenleving." Levensecht klinkt hun hoop ook in kwetsbare en moeilijke momenten. Soms weegt hun missie zwaar, blijft lijden zonder antwoord,... maar net dan wordt hoop geboren, zo getuigen ze zeer persoonlijk. Ze ontdekken hoop in een glimlach, een gebed, een aanraking. "Ons missionair leven in België is een pelgrimstocht van hoop. De taal leren, cultuur begrijpen, met mensen meegaan. Hoop groeit in kleine, trouwe stappen: luisteren, vergeven, geduld, liefde." En ze besluiten door te zeggen dat missie wederkerig is, ontvangen en geven. De vruchten van de spiritualiteit van zuster Marie-Louise De Meester klonken hier, alsof ze onder ons was.

Op het einde van hun getuigenis zongen ze nog een aangrijpend lied. Jean-Marie De Meester vertelde de ervaring als volgt 's avonds aan zijn echtgenote Edith: "Mijn stem stokte ook in mijn keel, tot driemaal toe en ik kreeg tranen van ontroering in mijn ogen. Ik had het zeker niet gepland en toen ik de zusters naar voor liet schuiven aan het spreekgestoelte, bij het laatste refrein, bleef het door mijn hoofd gaan: 'Wat doe ik nu?? WAT DOE IK NU??', zeker toen we samen wiegden en even zwaaiden naar de mensen in de kerk. Wat werd mij daar ingefluisterd?! Wie anders dan Gods Geest en Marie Louise duwden me daar heel sterk. 't Greep me enorm aan omdat, terwijl we naar voor stapten, een massa GSM's de hoogte in gingen om dat moment vast te leggen. Aansluitende die enorme stilte. Niemand durfde direct dat intens gedeeld gevoel opzij te schuiven. 't Is een eind geleden dat ik nog zo intens Gods Geest heb gevoeld."

De namiddag werd afgesloten met een bezinningsmoment met een link naar de missiemaand. Op de valreep kwam Kris Declercq, burgemeester van Roeselare, de familie De Meester en de zusters van De Jacht bedanken omdat zuster Marie-Louise voor een stukje teruggekeerd is vanwaar ze is gekomen. Haar paternoster, kruisbeeld en bril o.a. geven vanuit de Sint-Michielskerk in Roeselare een blik op een mooiere wereld. Het was een bijzondere namiddag in de voetsporen van moeder Marie-Louise De Meester. Dank aan allen die hier hun medewerking aan hebben verleend.

Tom Heylen, coördinator Missio-Vlaanderen